

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.30 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	17.00 Bibliaóra
Kedden	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.00 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. Azon szülők számára, akiknek a gyermeke a második évet kezdi az elsőáldozásra való felkészülésben, **november 11-én, pénteken 17 órától** lesz szülői megbeszélés a templomban.
2. **November 7-én, hétfőn este fél8-tól képviselőtestületi gyűlés** lesz a plébánián, ahol az elkövetkezendő időszakot fogjuk átbeszélni.
3. November 11-én, pénteken van **Tours-i Szent Márton** püspök emléknapja. A Szentatya az idei évre az irgalmasság rendkívüli szentévé hirdette meg, ezzel párhuzamosan a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia **Szent Márton** évet (születésének 1700. évfordulója alkalmából).

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. november 6. IX. évf. 34. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 32. vasárnap

Abban az időben odajárultak Jézushoz néhányan a szadduceusok közül, akik azt tartják, hogy nincs feltámadás, és megkérdezték tőle: „Mester! Mózes meghagyta nekünk: Ha valakinek meghal a testvére, és asszonyt hagy maga után, gyermeket azonban nem, akkor a testvér vegye el az özvegyet, és támasszon utódot testvérenek. Volt hét testvér. Az első megnősült, aztán meghalt utód nélkül. Az asszonyt elvette a második, aztán a harmadik, majd sorra mind a hét. De mind úgy halt meg, hogy nem maradt utód utána. Végül az asszony is meghalt. A feltámadáskor vajon kié lesz az asszony? Hisz mind a hétnek felesége volt.” Jézus ezt válaszolta nekik: „A világ fiai nősülnek és férjhez mennek. Akik pedig méltók rá, hogy eljussanak a másik világba és a halálból való feltámadásra, nem nősülnek, s nem is mennek férjhez. Hiszen már meg se halhatnak többé, mert az angyalokhoz hasonlítanak, és az Istennek a fiai, mert feltámadtak. Arról, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is beszélt a csipkebokról szóló részben, ahol az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákob Istenének nevezi. Isten azonban nem a holtaké, hanem az élőké, hiszen mindenki érte él.”

Útravaló

Sokszor elfelejtkezik az ember arról, hogy minden döntésének következménye van. Mindazt a jót vagy rosszat, amit a földi életünk során elkövtünk: gyümölcsöt hozott vagy rothadást. Második születésünk, amikor a halálban találkozunk a végtelen szeretettel és igazsággal, vagyis Krisztussal, mindenről lehull a lepel, az Ő fényében látjuk életünket, tetteink hozadékait. Isten nem ítél el, Ő azt akarja, hogy növekedjünk, nagyra nőjünk, a bennünk levő értékek és szépségek felszínre kerüljenek. Az ember életének súlya van: gondoljuk csak el mi lett volna Saullal, ha István és a többi keresztény meggyilkolása után hal meg? De Isten időt ad számunkra, míg a földi életet járjuk, hogy felkészüljünk a Nagy Találkozásra! Rajtam múlik, hogy valódi gyümölcsöket terem-e, felkészülök-e erre a találkozásra, vagy az evilági létemet örökkévalónak hiszem, s közömbös maradok...

Az élet igéje októberben

„Mindent elviselek abban, aki erőt ad.” (Fil 4,13)

Kevesen éltek át annyi örömet és fájdalmat, annyi sikert és meg nem értést, mint Pál apostol, ő mégis bátran teljesítette küldetését, és nem engedte, hogy erőt vegyen rajta az elbizonytalanodás. Vajon „szuper-hős” volt? Nem. Gyenge, törékeny és a feladatra alkalmatlan embernek érezte magát, de volt egy titka, amelyet feltárt a Filippiben élő barátai előtt: „Mindent elviselek abban, aki erőt ad.” Felfedezte Jézus állandó jelenlétét az életében. Pál akkor sem érezte magát egyedül, amikor mindenki elhagyta: Jézus akkor is mellette állt. Ő volt a támasza, Ő vezette tovább és segítette, minden viszontagságon át. Teljesen átjárta az életét, és lett számára az erő.

Dolgozzunk „kettesben” Jézussal, ahogy Chiara Lubich tanította: „Semmit sem tudok tenni bizonyos pillanatokban azért, akit szeretek és veszélyben

van, vagy beteg, más alkalommal pedig egy bonyolult helyzetért. Egyetlen dolog, amit tehetek, hogy jól csinálom, amit Isten tőlem kíván ebben a pillanatban: jól tanulok, takarítok, imádkozom, odafigyelek a gyerekeimre... Isten majd gondoskodik róluk: megoldja a bonyodalmat, megerősíti, aki szenved, elébe siet a váratlan helyzeteknek. Ezt a munkát „kettesben” végezzük, teljes egységben vele. Részünkről nagy hitre van szükség Isten szeretetében gyermekei iránt, Isten pedig e tetteink miatt megbízhat bennünk. Ez a kölcsönös bizalom pedig csodákat művel. Látszik majd, hogy ahová mi nem jutottunk el, oda valóban érkezett valaki Más, és Ő sokkal, de sokkal többet tett.”

Jézus hogyan bánt a nehéz emberekkel? 3. rész/6

4. Jézus soha nem viselkedik védekezően.

Márk evangéliumának tizedik fejezetében Jakab és János azt mondják Jézusnak: „Mester! Azt szeretnénk, hogy amit kérünk, tedd meg nekünk.” Hoppá. Beszéljünk a határok áthágásáról? Jézus viszont nem kapcsolatfüggő, úgyhogy nem lehet sarokba szorítani a figyelemért való könyörgéssel vagy a határok áthágásával. Tudja, mikor kell nemet mondani, és mikor igent, és nem török össze, ha nem tud mások kedvében járni.

Néha a körülöttünk élők többet követelnek tőlünk, mint amit adni tudunk. Esetleg megpróbálnak lelkifurdalást támasztani bennünk, hogy befolyásolni tudjanak. Mielőtt magunkhoz térnénk, máris azon kapjuk magunkat, hogy kezünk-lábunk törjük igyekezetünkben, hogy kedvében járjunk egy figyelmet kierőszakoló vagy agresszív embernek (akinek egyébként nem is nagyon lehet a kedvében járni). Jézus azonban nem akart mindenáron mások kedvében járni. Nem akarta megvédeni magát másoktól – Isten akarata elég biztonságot adott neki.